

Herinneringen aan Carel

Roeimaat
Instructeur
Coach
Trainer
Bovenal gewaardeerd en geliefd lid van RV-Weesp

Roeier van het eerste uur en een heel fijne vent

Het is moeilijk voor te stellen; de Roeivereniging Weesp zonder de aanwezigheid van Carel Kummer. Meer dan 40 jaar lang waren we samen lid van de club. Ik kwam Carel tegen bij vergaderingen, wedstrijden, festiviteiten, klusdagen, roeitochten her en der in het land of instructie gevend op het vlot.

Achteraf terugkijkend bedenk je dat je Carel in die periode van veertiger tot tachtig plusser hebt meegemaakt. Het vreemde daarbij is dat hij eigenlijk altijd dezelfde lijkt te zijn gebleven. Ondanks zijn leeftijd kon hij nog steeds heel soepel roeien met een prima techniek. Waar anderen zouden kiezen voor wat gemakkelijkere, bredere boten bleef hij nog zonder probleem in de smalle één-persoons boten stappen, alsof de leeftijd geen vat op hem kreeg. Je zag hem genieten als hij in een mooie beweging voorbij gleed.

Twee bestuursleden van het eerste uur; Carel Kummer (slag) en Hans Witkamp (boeg) tijdens de Najaarswedstrijden van RV Leerdam

Het 40-jarig Lustrumfeest, 2018

De instructie en het coachen van wedstrijd ploegen waren helemaal zijn ding. Het overdragen van zijn jarenlange kennis en ervaring op andere roeiers deed hij altijd met veel enthousiasme en deskundigheid. Geduldig gaf hij leden uitleg over het bijschaven van de techniek of hij fietste gedreven mee langs de kant, om tijdens wedstrijden zijn ploeg aan te moedigen. Carel vertrouwde niet alleen op zijn routine, maar zorgde er ook voortdurend voor om zijn kennis op peil te houden, door trouw aanwezig te zijn bij bijscholingen en trainingen voor de instructeurs. We zullen hem missen maar de gedachten aan Carel zullen blijven; een roeier van het eerste uur, een heel fijne vent en bovenal iemand die zich decennia lang voor de Roeivereniging Weesp heeft ingezet!

Arthur Overkamp

Nooit vergeefs een beroep

Carel is jarenlang een belangrijk en geliefd lid geweest van onze vereniging, lid vanaf het eerste uur. Vanaf 1980 zes jaar in de rol van penningmeester, daarna onder meer

enkele jaren in functie als lid van de Technische Commissie. Maar het grootste deel van zijn ruim 40-jarig lidmaatschap was hij toch wel betrokken bij (wedstrijd)training, coaching en instructie. Nooit werd er vergeefs een beroep op hem gedaan, het woord “nee” kwam in Carels woordenboek niet voor en de uren dat hij op het vlot heeft staan les geven zijn ontelbaar. Als coach begeleidde hij diverse wedstrijd ploegen, reed de roeiers inclusief botenwagen naar de plaats van bestemming en was zo vaak meerdere dagen van huis en in touw. Sinds 2017 begeleidde hij samen met ons (Tineke van Bottenburg, Els Ricke en mij) de Summerschool, de opfriscursus voor mensen die hun techniek willen bijschaven. Ook maakte Carel begin jaren '90 deel uit van de Afroecommissie en van zijn enorme ervaring hebben veel van onze leden kunnen profiteren. Onze dank voor ál deze verdiensten gaat ook uit naar Ria, zijn vrouw, die hem al die jaren druk zag met de roeiclub zonder dat zij daar zelf profijt van had en die haar nu als haar lieve man, steun en toeverlaat heeft moeten verlaten.

Madeleine van Eeghen

Een coach met rustige stem en strakke commando's

Een tijd lang was Carel voor mij de roeivereniging. Als een van de eersten die ik leerde kennen bij RVW gaf hij een rondleiding aan een groep nieuwe, geïnteresseerde roeiers. Het was voorjaar 2006... het voorjaar volgend op de herfst dat ik mijn motorrijbewijs haalde, ik weet het daardoor nog precies. Carel leidde ons met verve rond, ik hoor het hem zo nog zeggen: "kijk en hier ligt een overnaadse Wherry" hij vertelde daarbij hoe de vereniging de boten in bezit had gekregen, hoe de namen werden gekozen, waar ze naar werden vernoemd... Na Carel's enthousiaste verhaal leek me wel leuk... die vereniging, lekker op het water. Ik heb me aangemeld en op zaterdag kregen we les. Er moest nog iets gebeuren, we hadden allemaal een roeicode nodig. Op enige ochtend had Carel een lijst bij zich en 'deelde' de codes min of meer uit, aan de hand van je voor- en achternaam. Nog gebruik ik de code weleens als ik ergens snel een wachtwoord moet verzinnen als onderdeel van een langere code -uiteraard-, dan gaan je gedachten even naar Carel, de roeicodeverzinner...

Samen met anderen, Bas en Frank, was Carel ook bij de lessen betrokken, dus ja... een groot deel van het verenigingsgebeuren kwam wat mij betreft in elk geval die jaren voor zijn conto.

Natuurlijk bleef ik geen leerling, we roeiden af, en nu maak ik een grote stap naar het

team van de Acht op zaterdagochtend. Een gezellig team, prettige mensen, fijn om even anderhalf uur mee op het water te zijn en koffie na te drinken. Olympisch hoefde het niet te worden, we hadden soms een coach en vaak ook niet. Een tijd lang regelde Pauli een student voor ons, die stuurde, zo konden we allemaal tegelijk roeien. Maar niet alles blijft altijd hetzelfde, we stuurden ook veel om beurten en we deden ons best om er een team van te maken. Toen ik van Pauli het 'ronselen' van bemanning en stuur overnam vroeg ik zomer 2018 aan Carel of hij af en toe zou kunnen sturen. Hij roeide aanvankelijk mee in het zaterdag team maar was daar al weer geruime tijd mee gestopt. Zou hij willen sturen? Hij meldde dat dat af en toe wel zou kunnen, maar ook dat hij veel tijd kwijt was aan mantelzorg, dus zeker niet elke keer.

Ik was al erg blij met af en toe. Aan Carel zouden we een gedegen stuur, met kijk op de zaak hebben, leek me. In dat laatste stelde hij niet teleur, wow... 'ons clubje wisselende bemanning die nogal eens even op de heenweg aan elkaar moest wennen en in het gareel komen' wist hij met rustige stem, strakke commando's en -ik vond het apart- wisselende tempo's heel goed te laten roeien! Die Boot Die Liep!!!

Carel, vanaf hier, een saluut van ons allen! *Ingeborg Sap*

Carel gaf ons een fantastische tijd

In 2005 hadden we allemaal skiff- of C1 les en Carel vroeg ons of we met elkaar een wedstrijd ploeg in de gladde dubbelvier wilden gaan vormen. Dat wilden we en Carel werd jarenlang onze coach.

Hij was er altijd bij: elke zaterdag of zondag op het water en ook bij die winterse ergometer-avonden in dat ijskoude snoepluisje. Hij maakte trainingsschema's waardoor we steeds fitter en beter werden. Na afloop van de training hadden wij het lekker warm, maar Carel kon zich alleen warmen aan onze tijden. Tijdens de trainingen op het water leerden we zoveel van hem: hij gaf niet alleen technische aanwijzingen hoe we zelf betere roeiers konden worden maar ook handige oefeningen die we nu nog steeds toepassen, ook tijdens de instructie. Carel stuurde regelmatig de boot en ook dan kregen tijdens het

roeien lekker veel aanwijzingen.

Dramatisch was de keer dat Carel met lage zon in zijn gezicht voor de brug in Muiden moest uitwijken voor een tegenligger en ons in volle vaart tegen de dukdalf aanstuurde. Riem van de boeg in tweeën, rigger stuk, iedereen geschrokken.

Bij de wedstrijden ging stevast zijn eigen fiets mee op de trekhaak, zodat hij het

parcours mee kon fietsen en aanmoedigen brullen. Carel bedacht welke wedstrijden leuk waren voor ons en dat was dan ook zo. Hij reed vaak met de botenwagen en hij bracht soms zelfs vooraf de boot al naar een Amsterdamse vereniging zodat we op de dag zelf met het OV konden gaan.

Wat een fantastische tijd gaf hij ons. We hadden als team met coach Carel veel lol met altijd taart of iets lekkers na elke wedstrijd. Na een flink aantal jaren vond hij het welletjes en namen we afscheid van hem als coach. En ook dat afscheid was memorabel. We voeren met een paar wherries naar Muiden om uit eten te gaan bij Fort H. Carel natuurlijk sturen. En na afloop in het bijna donker met een glaasje op lekker weer terug roeien.

We hielden op de vereniging contact met hem, ook toen we definitief de switch naar de dubbeltwee hadden gemaakt. Hij was altijd al voorstander van het roeien in kleine nummers 'omdat het zoveel beter was voor de techniek'. Hij vond het leuk dat hij er toch maar voor had gezorgd dat wij nog steeds fanatiek samen konden roeien.

Nu moeten we dus helaas definitief afscheid nemen van Carel, van zijn altijd sympathieke belangstelling, zijn deskundige tips, zijn vriendelijke aanwezigheid. Lieve Carel, dank je wel voor alles; we gaan je heel erg missen.

Jeanine en Yne

Het inlooproeien met Carel

Met Carel als coach keurig in balans

Carel maakte deel uit van onze ploeg die op dinsdag in de Liefde roeide, de 'Vier op dinsdag'. Natuurlijk stuurden wij om de beurt. Maar als Carel stuurde was het feest. Hij nam meteen de rol als coach op zich en binnen de kortste keren roeiden we keurig

gelijk, in balans en ook nog steeds sneller. We leerden weer 'sluipen naar de inpik'. Op weg naar Zwaanwijk konden we op zijn voorstel nog wel eens 'een opzetje' doen. Zonder hem lukte dat nooit. Afgelopen zomer hebben we vanwege corona vooral met elkaar geskift, als het kon roeide een van ons met hem in de Stormvogel of de Smal Weesp.

Al een tijdje roeide Carel tot onze spijt niet mee, vanwege mantelzorg thuis. We keken uit naar betere tijden. Maar afgelopen maandag stuurde hij een berichtje op onze 'vier op dinsdag'-whats-app dat hij niet mee kon roeien omdat hij in het ziekenhuis lag: "roeien zit er niet meer in". Maar dat het zo snel zou gaan. Het is niet te bevatten.

Carel was een roeier van het eerste uur, al jarenlang lid en ook nog lid van verdienste. Hij roeide bij het inlooproeien, in de gladde vier en was de vaste invaller in de 8 op zaterdagochtend. Daarnaast was hij ook nog instructeur en coach. De laatste jaren de C1-instructie en de Summerschool. Carel kon goed observeren en had dan vaak een kleine oefening om de houding nog net wat te verbeteren. Bescheiden en geduldig.

We zullen hem erg missen.

Tineke, Lida, Frank, Jan, Else

Toespraak namens de roeivereniging Weesp bij het afscheid van Carel

Lieve familie en beste vrienden van Carel, als plaatsvervangend voorzitter mag ik namens het bestuur van onze Roeivereniging Weesp vertellen over ons fantastische Lid van Verdienste Carel. Mijn naam is Frida Bodisco Massink.

Carel was een belangrijk en geliefd lid van onze club, lid vanaf 1979, dus vrijwel vanaf de oprichting. In een clubpublicatie uit 1980 wordt hij al genoemd als penningmeester voor het seizoen 1980-1981, in een bestuur onder voorzitterschap van Carlo Bogerd, oprichter van de Roeivereniging Weesp. Heel typerend: bij zijn herverkiezing in 1982 vraagt hij in de rondvraag of iemand een tweedehands schrijfmachine voor hem heeft, liefst onder de 150,- gulden! Tot 1988 vervulde hij de rol van penningmeester. Daarnaast deed hij ook ander vrijwilligerswerk. Citaat uit het Jaarverslag 1983: "Door de enorme toeloop van nieuwe leden aan het eind van de zomer, heeft het bestuur zich gelukkig geprezen een aantal nieuwe instructeurs te hebben gevonden, o.a. Carel Kummer". Hij werd lid van de Technische Commissie en volgde instructeursopleidingen. Tijdens de beginjaren van de vereniging heeft hij daarmee een belangrijke bijdrage geleverd aan het vormen van de basis en de verdere uitgroei voor de huidige vereniging. Hij was ook bij de nieuw binnenkomende leden betrokken. Voor veel nieuwe leden *wás* Carel de roeivereniging, hij was een van de eersten die ze leerden kennen omdat hij de nieuwe leden rondleidde op de club en proeflessen gaf. Dat deed hij tot 2010.

Hij volgde de opleiding KNRB Instructeur 3, om daarmee instructie aan gevorderde roeiers te geven, en bleef hij alle nieuwe ontwikkelingen op instructiegebied volgen. Later heeft hij ook de KNRB coachcursus gevolgd.

Het grootste deel van zijn ruim 40-jarig lidmaatschap was hij nauw betrokken bij de instructie, gewone training, wedstrijdtraining en coaching.

Hij heeft heel wat jaren instructie gegeven aan meer ervaren leden in gladde (wedstrijd)boten, zoals de gestuurde gladde vier en de éénpersoons boten C1x en skiff. Behalve zelf les geven, begeleidde hij ook andere instructeurs om hun kennis en ervaring te vergroten. Jeugdroeiers die hij instructie gaf liet hij het water opgaan met een bemoedigend 'toi, toi, toi'. Toen enkele jeugdleden later in de jeugdcommissie zeten en ze een doop mochten dopen, noemden zij die boot Toi-Toi, ter nagedachtenis van Carels goede wensen voor een behouden roeitocht. Die boot hebben we nog steeds.

Carel heeft door de jaren heen diverse wedstrijd ploegen getraind, gecoached en naar wedstrijden begeleid. Hij reed de roeiers inclusief botenwagen naar de plaats van bestemming en was zo vaak meerdere dagen van huis en in touw.

Een bijvoorbeeld uit 2005: *Carel vroeg de roeiers die skiff- of C1 les van hem kregen of ze met elkaar een wedstrijd ploeg in de gladde dubbelvier wilden vormen. Dat wilden ze en Carel werd jarenlang hun coach. Hij was elke zaterdag of zondag op het water en ook bij die winterse ergometer-avonden in dat ijskoude snoephuisje. Hij maakte trainingsschema's waardoor ze steeds fitter en beter werden. Na afloop van de training hadden zij het lekker warm, maar Carel kon zich alleen warmen aan hun steeds betere tijden. Hij gaf niet alleen technische aanwijzingen hoe ze betere roeiers konden worden maar ook handige oefeningen die ze nu nog steeds toepassen.*

Bij de wedstrijden ging stevast zijn eigen fiets mee op de trekhaak, zodat hij het parcours mee kon fietsen en aanmoedigingen brullen. Carel bedacht welke

wedstrijden leuk waren voor de teams en dat was dan ook zo. Hij reed vaak met de botenwagen en hij bracht soms zelfs vooraf de boot al naar een Amsterdamse vereniging zodat de roeiers op de dag zelf met het OV konden gaan. Wat een fantastische tijd gaf hij deze leden, ze hadden als team met coach Carel veel lol met altijd taart of iets lekkers na elke wedstrijd.

Verder was Carel vanaf begin jaren 90 heel tot ongeveer 2010 lid van de Afroecommissie, en heeft zo tientallen leden als roeiers afgeleverd. Zijn positieve wijze van beoordeling maakte dat roeiers niet de moed verloren maar gestimuleerd werden om hun roeitechniek te verbeteren. Sinds 2017 begeleidde hij met anderen de Summerschool, de opfriscursus voor mensen die hun techniek willen bijschaven.

Naast dit alles roeide Carel zelf ook heel veel. Vanaf begin tachtiger jaren stond hij jarenlang in de Top-10 van het kilometerklassement van de vereniging. Vanaf het organiseren van het Inlooproeien kwam hij vrijwel altijd, op de maandagen en vrijdagen meeroeien. Vaak zaten Carel en ik samen in de boot en voerde ik zijn roeicode CAKU in.

Carel maakte ook deel uit van de dinsdagploeg die in de Liefde roeide, de ‘Vier op dinsdag’. Ze roeiden en stuurden om beurten, maar als Carel stuurde was het feest. Hij nam meteen de rol als coach op zich en binnen de kortste keren roeiden ze keurig gelijk, in balans en ook nog steeds sneller. Ze leerden weer ‘sluipen naar de inpik’. En ging hij mee op toertochten tot 2019. Met zijn 79 jaar had hij ook toen nog steeds een prima roeitechniek en goede conditie. Zijn laatste tocht was de beruchte Snertocht 2019, de hele tocht in de stromende regen... ze waren tot op hun ondergoed kletsnat. Toch hadden zijn mederoeiers met hem een hele gezellige tocht, wat daarna nog prettiger werd met de zelfgemaakte hete glühwein en erwtensoep op de club. Door corona en mantelzorg heeft hij het afgelopen jaar nog maar weinig geroeid.

Nu moeten we dus helaas definitief afscheid nemen van ons Lid van Verdienste Carel, van zijn altijd sympathieke belangstelling, zijn zeer deskundige tips, zijn vriendelijke aanwezigheid in al zijn bescheidenheid en geduld. Nooit werd er vergeefs een beroep op hem gedaan, het woord “nee” kwam in Carels woordenboek niet voor en de uren dat hij op het vlot heeft staan les geven zijn ontelbaar. Altijd stak hij de handen uit de mouwen, niets was hem teveel. Als iemand de eretitel Lid van Verdienste recht deed was Carel dat.

Onze dank voor ál deze verdiensten gaat ook uit naar Ria, zijn vrouw, die hem al die jaren druk zag met de roeiclub zonder dat zij daar zelf profijt van had en die nu haar lieve man, steun en toeverlaat moet missen.

Een prachtig mens hebben we verloren.

Frida Bodisco Massink